

Tưởng Mình Yêu Ai

Khi Vũ, người bạn từ thuở thiếu thời, nói yêu tôi, tôi đã cười lớn chọc Vũ rằng, "Yêu? You đã lầm lẫn tình yêu với tình bạn đó". Và để cho Vũ "lơ" tôi đi, tôi đã giới thiệu Vũ với cô bạn tôi vừa quen trong lớp Biology, người đẹp Thể Trang. Vũ cao 5' 8, rắn chắc, dân của đội bóng rổ, của đội đá banh của trường. Thường thì ít người biết là Vũ còn có đôi mắt lá răm, hàng lông mi dài...trông cũng đáng yêu lắm. Nhưng vì quen biết nhau từ hồi 5, 6 tuổi đi học mẫu giáo ở trường DeLong, nhà ở chung xóm Westridge, qua Wilson High School, lên University of Washington ...thì những nét đẹp này, tôi có bao giờ để ý. Khi Vũ vừa liệng được trái banh lọt vào lưới, là các cô ái mộ Vũ chồm lên vỗ tay cổ vũ Vũ, lại có những tiếng huýt sáo inh ỏi, tôi chỉ mỉm cười thấy họ xem chừng "bất bình thường" quá! Dù tôi cũng phải công nhận là Vũ...cao ráo, đẹp trai. Tôi đá Vũ qua cho Thể Trang, bởi vì tôi đã có chàng để mà thầm yêu rồi. Chàng gầy vóc hạc, với cặp kính nặng. Chàng không đẹp trai, khỏe mạnh như Vũ. Nhưng người xưa thường nói "traoi tài, gái sắc" mà. Nghĩa là, đàn ông con trai cần tài để cưa gái, hay được gái để ý, chứ họ đâu cần sắc đẹp. Chàng trưởng ban báo chí của Hội Sinh Viên VN ở UW đó. Những bài bình luận của chàng viết sắc bén, ác liệt, tôi đọc khoái quá. Và mới đây vài hôm tôi lại được "bổ" làm phụ tá cho chàng...còn gì...hạnh phúc hơn. Chàng chưa để ý tới sự hiện diện của tôi, bởi vì chữ nghĩa của tôi còn kém lắm, "tên tuổi" của tôi chưa gợi sự chú ý nơi chàng. Ngày sinh nhật của Thể Trang, Vũ hỏi tôi nên tặng gì cho cô ta. Tôi nói: -Tặng cho nhỏ một chục hồng nhung đi! Vũ hỏi lại: -Đó là sở thích của Diễm mà. -Thì con gái cô nào mà chẳng thích hoa hồng! Cứ mua đi, Diễm bảo đảm. Vũ ngập ngừng: -Không phải chỉ những người yêu nhau mới tặng hoa hồng cho nhau thôi sao? A! Bạn như Vũ với Diễm, mình đâu có gì, mà Vũ vẫn hay tặng hoa hồng cho Diễm đó. Nhưng mà...Vũ với Thể Trang...có chút tiến bộ hơn...trong tuần qua...tặng hồng cũng phải rồi. Vậy Vũ "không phải" tặng gì cho sinh nhật của Diễm phải không? Tôi chợt nhớ là sinh nhật của tôi cũng trong tháng này. Tôi để dãi xua tay: -Không cần! Diễm có người tặng (quà sinh nhật) rồi. Tôi hơi đau ngực một chút khi trả lời với Vũ như vậy. Chưa gì mà Vũ đã muốn quên tôi! Buồn giãy lất thôi rồi tôi vui ngay khi nghĩ tới chàng. Chàng không biết ngày sinh nhật của tôi nên chàng đã không tặng quà cho tôi. Tôi lại được một tá hồng nhung của Vũ gửi tặng, dù anh nói anh chỉ có đủ tiền để mua tặng một người thôi, và tôi đã nghĩ...chắc chắn là Vũ chỉ có thể tặng một tá hồng cho một mình Thể Trang. Một hôm Thể Trang gọi muốn tặng Vũ một món quà. Tôi hỏi: -Bổ tính mua cái gì? -Thể Trang không biết. Thể Trang thành thật, that 's why I figured I should call you. Ý Trang là, Diễm mới là người hiểu Vũ nhất mà... Diễm mới là người hiểu Vũ nhất...Điều này còn đúng hay không? Trong một lúc bất ngờ, tôi hỏi Thể Trang: -Hai người hôn nhau chưa? Tưởng như có thể thấy Thể Trang đỏ mặt, trông thật xinh. Hỏi gì kỳ vậy? Tôi cười méc: -Vũ ghê lắm đã biết hôn con gái từ hồi Vũ mới có 6 tuổi lận! Vũ đã hôn Diễm đó mà! Hẳn thuộc loại cái gì cũng cho ta đây là biết. Mister -knows -everything! Và nếu bạn nói trắng tròn đẹp quá, hẳn sẽ nói tuy vậy rồi cũng bị mây che. Cái hoa thược dược nở lớn quá, to như cái đĩa, hẳn sẽ trả lời hẳn còn thấy hoa thược dược nở to hơn thế nữa. Nếu mình "điên" khen tóc hẳn đẹp, hẳn cũng sẽ nói ngược cho được. Ô! Có đẹp gì đâu! Chưa bao giờ hẳn công nhận người khác nói đúng một lần, cũng như chưa bao giờ hẳn khen ai một tiếng. Những bài tôi viết, hẳn phê bình...nên làm thế này, nên viết thế nọ, mới coi được. Hẳn gạch đỏ, khoanh dấu hỏi tùm lum, làm tôi chỉ muốn khóc. Hẳn kêu tôi viết "khó hiểu", "chăng ra cái gì cả". Bây giờ thì mộng của tôi đã vỡ. Chàng đã không còn là chàng nữa. Hẳn là một gã jerk! Hẳn làm tôi nhớ tới Vũ của tôi. Vũ không bao giờ cộc cằn, nặng tiếng với tôi như vậy cả. Tôi lại nhớ ra Vũ đã chẳng bao giờ làm tôi buồn, mà Vũ còn luôn để ý đến những cái nhỏ nhặt, như là mùa đông Vũ hay săn sóc tôi. Vũ dặn chừng hoài: -Mặc áo ấm vào kéo lạnh. Thanksgiving nào Vũ cũng dự ở nhà tôi, và ngược lại Christmas tôi ăn ở nhà Vũ. -Diễm để dành đêm Giáng Sinh đi dự nhà Vũ rồi. Bữa đó, Vũ tới đón Diễm như mọi năm chứ hả? -...Xin lỗi Diễm, Vũ đã mời...Thể Trang. Cô ấy không thích lái xe trên freeway về đêm, nên Vũ sẽ đi đón cô ấy. Dĩ nhiên là Diễm luôn luôn welcome. Nhưng Diễm lái xe đi một mình thì không nên, trời đêm lạnh đường dễ đóng đá, nguy hiểm lắm. Tôi dẫn lại được những giọt nước mắt như chục rơi xuống má. Bên ngoài quán Starbucks trời đang mưa rì rả. Ông Trời đã buồn dùm cho tôi chăng? Giáng Sinh chỉ còn hai tuần nữa. Hai bên đường hàng cây cao trụi lá bây giờ đã được thắp đầy những dây đèn